

Velbekomme, Verdens Gang!

Herr redaktør!

A herregud, er det bleven sliq stofmangel i boulevardpressen, at De må engasjere den kakkende maul- og avholdsfanatiker, herr folkhøyskolebestyrer Gaukheim, som medarbejder? Velbekomme, både De selv og Deres læsere!

Men lad mig slippe å høre klager, den dag De ser resultatet av den gaukheimske røde oppviglervirksomhet, når man ikke lenger nøler sig med reklameforbud og maukringkasting, men griber til bolsjevistisk masseterror med arrestasjoner og mord!

Det er kun lattervækkende når denne knehøne av en folkhøyskolebestyrer (santforydten drister ikke avskummet å kalde sig rektor!) driver sine krampagtige forsøg på å erhverve hælte- og martyrglorie. I og for sig er det korrekt at jeg som skibschef på KNM «Harald Haarfagre» lod den halsstarrige mau-fanatiker sætte i arrest for åbenbar insubordination. Tiltrods for mine gjentagne ordrer til besetningen om å føre dattetale ombord på mit fartel, dristede nævnte lømmel sig til høyrøstet fjøsmauling. At forsvarsministeren og admiralen lod sig tyrannisere til å desavouere min refselsesordre, hø-

rer til de mange ting, der bidrog til å undergrave og demoralisere rigets krigsmagt i mellemkrigstiden. Dagens socialistiske anslag for å undergrave krigsmagten med anarkistisk og kommunistisk politisk virksomhet har fänden tude sine bedrøvelige presedenser!

Herr Gaukheim har derforuden levet høit i snart 35 år på sin «hæitgjernings» under den tyske okkupation, åa haan lod

VG DEBATT

distribuere niovtig et digterisk makværk med chikaner imod min person. Jeg gad selvfølgelig ikke å bry sikkerhetspolitiet med saken. Men jeg kom til å nævne den i en samtale med den tyske Ordkommandant, der tog affære på egen hånd og besørgede den kakkende avholdsmauleren anbragt i en dertil egnet

bønsesgård for nogen måneder. Gråni var vidstnok navnet.

Det var det høite. Personlig lægger jeg ikke skjul på at jeg i min tid nærede de smule beundring for herr Hitlers evne til å valse op med bolsjevikere og oppviglerak krapyl. I de første okkupationsår pleiede jeg en vis selskabelig kontakt med tyske officerskolleger, dannede mennesker med rigelig tilgang på cigarer og sødte drikkevarer. Men da herr Gulbrand Lunde gjerneførte sin mauulende «retskrivningsreform» med ord som «noe og «matauk», blev min tålmodighed spændt til bristepunktet. Og da Reichskommissar Terboven stansede al udlevering fra Vinmonopolet, fikk jeg nok av herr Hitler og den tyske nazisme. Befrielsen i 1945 blev fejret med skotek whisky. Stop galskaben!

Eberhard Gullaxen, fhv. kommandørkaptein.

GRATULLERER, TOR ØYSTEIN!

Vant internasjonal pris

— AV ROLF OTTESEN —

Det er klart at vi ikke kan frede alle myrer i Norge. Det er urealistisk å tenke seg. Dessuten er det klart at noen må dyrkes opp. Vi trenger mat. Men vi må bevare en liten del av myrarealet vårt, og da må vi søke å ta vare på de mest representative myrene, de som gir mest variasjon. Det er mange slags myrer.

19-årlige Tor Øystein Olsen fra Orkdal i Trøndelag undersøkte som 18-årling 33 myrområder i Orkdal. Områdene flora og vegetasjon ble nøye beskrevet. Mulige forstyrrelser eller inngrep i de naturlige forhold ble tegnet ned og områdene verneverdige poengtert både fra lokale forhold og i landsammenheng.

Lønn

— Nå er det sannsynlig at en del av de myrene jeg har beskrevet kommer med i myrreservatplanene som vil foreligge snart, fra Statens Naturvernråd, sier Tor Øystein. — Det er lønn for strøvet. Det førte også til at jeg i sommer fikk arbeid på en fredet myr ved Røros for Miljøverndepartementet. Jeg drev med kartlegging av arter.

Tor Øysteins arbeid med myrene i Orkdal har ikke gått helt upåaktet hen. Han fikk vitenskapelig anerkjennelse for sitt arbeid. Dermed vant han en norsk konkurranse for unge vitenskapsmenn, og fikk 3000 kroner i premie.

Det bar av gårde til Philips verdenskonkurranse for unge vitenskapsmenn og det ble annen pris med nye 5000 kroner i premie. All gikk til kjøp av fotostyr som han fotograferte planter med.

— Men det største er nå å få gjort kjent at vi må bevare en del av våre myrområder, sier Tor Øystein. — For alminnelige mennesker er det kanskje viktig å vite at myrene er store vannreservoarer. De holder på vann. En av årsakene

● TOR ØYSTEIN OLSEN henter 2.-prisen i den internasjonale priskonkurransen i Eindhoven i Nederland for hans arbeid med myrene i Orkdal. (Foto: Rolf Ottesen)

til at Glomma flommer av og til er at myrene som sokner til vassdraget er drenert.

Myrene virker også regulerende på grunnvannstanden.

Men uhyre viktig er det også at myrene representerer et viktig økosystem. Der finner vi ikke bare botanisk, men også dyre- og fugleliv. Viktige fugle- og dyrearter lever på myr eller har det som mellomstasjon. Fjernes myra går livet til grunne. Det er ikke noe rart at undersøkelse av verdens myrer inngår som ledd i det internasjonale biologiske program.

Hvordan kom Tor Øystein inn i arbeidet for å bevare myrområder?

— Jeg ble tidlig glad i å gå i skog og mark og fattet interesse for planter, en interesse som ble økt på skolen gjennom planteinnsamlingen. Jeg har 950 arter i herbariet.

Orkdal var lite undersøkt fra et botanisk synspunkt, og gjennom mitt medlemskap i Botanisk forening i Trøndelag traff jeg myrkeperter som penset meg bort på myrer som spesialområde.

Allsidig

Jeg er også orienteringsløper. Det er en herlig sport i naturen.

Men jeg er nå ikke bare naturmann. Jeg er politisk interessert på venstresiden, så er jeg ivrig med i ruslitspolitikk og er formann i studentavholdslaget. Jeg er spidser, men ellers er jeg som ungdom flest, spiller plater, går på diskotek, på

kino osv., sier Tor Øystein. Vi velger ikke å gi noen nye beskrivelse av Tor Øysteins vitenskapelige arbeider. Det har vi ikke

pluss til. Men vitenskapsmenn sier at de er fremragende til en så ung mann å være.

Tor Øystein er en kandidat til

VGs miljøvernpris, men det er sikkert andre ungdommer du kjenner som har gjort en miljøverninnsats. Skriv til VG om dem.

DETTE ER VGs MILJØVERNPRIS

VG skal dele ut en pris for god miljøverninnsats i 1975. Det er VGs læsere som skal skaffe oss kandidatene. Skriv derfor til VG og foreslå din kandidat og begrunn forslaget på ca. 20 linjer. Forslaget må være postlagt innen 17. desember 1975.

● Kandidatene behøver ikke være personer. Det kan godt være organisasjoner, foreninger, institusjoner, skoleklasser, klubber, bedrifter eller sammenslutninger.

● Kandidatene kan du finne både innenfor det indre miljøet arbeidsmiljøet og det ytre miljøet — naturen.

● Kandidater kan være skolebarn som har registrert ting i naturen og forsøkt å verne dem eller som har ryddet i naturen.

● Kandidater kan også være bedrifter som har gjort mye for

å forebygge skadelige utallip eller renset godt etter seg.

● Kandidater kan også være vitenskapsmenn eller politikere.

● Kandidater kan også være folk eller skoler innen undervisning som har gjort gode opplegg for oppløring i miljøvern.

● Kandidater kan være organisasjoner som har gjort en særlig god innsats for miljøvern i 1975.

Det er innsats og omtanke for miljøvern som teller mest når det gjelder prisen, ikke innsats av penger. En elev som har vært med på å verne blomster og fugler uten pengeinnsats står derfor like sterkt som en bedrift som kan ha brukt titalls millioner i opprenskingsarbeid.

De beste forslagene vil vi offentliggjøre i VG og i noen til-

felle, kanskje fortelle mer om dem i egne reportasjer.

Du sender forslaget og en jury avgjør hvem som skal ha prisen. I juryen sitter: Formannen i Norges Naturvernforbund, professor Ragnhild Sundby, direktør i Statens Forurensningstilsyn Olav Carlsen og nyhetsredaktør i VG, Kjell Berham.

Hvem er
DIN
kandidat?